

De coniunctivus praesens activum en passivum.

De conjunctivus is de aanvoegende wijs: een vorm die een persoonsvorm als bijzin voegt aan een hogere zin. Een losse conjunctivus vertaal je daarom ook met 'dat'. Voorbeeld: dat hij loopt. Eigenlijk geeft een conjunctivus aan dat iets nog niet gerealiseerd is (na werkwoorden van wensen en bevelen), nagestreefd (wens, aansporing) wordt, geen vaststaand feit is. In het Nederlands kennen we nog een paar versteende uitdrukkingen, waarin die betekenis naar voren komt: lang leve de koningin, menneme een snufje zout.

In het Latijn wordt de conjunctivus erg vaak gebruikt in de hoofdzin en ook in bijzinnen, maar hierover meer bij de syntaxis.

Vorm:

1^e conjugatie: de stam-a verandert in een –e-

2^e t/m 5^e conjugatie: na de stam komt een –a-

Actief:

1^e coni.

Laude- m dat ik prijs
 s
 t
 mus
 tis
 nt

2^e t/m 5^e coni

mone-a-m dat ik waarschuw
reg-a-s
audi-a-t
capi-a-mus

Passief:

1^e coni.

Laude- r dat ik geprezen
 ris word
 tur
 mur
 mini
 ntur

2^e t/m 5^e coni

mone-a-r dat ik gewaarschuwd word
reg-a-ris
audi-a-tur
capi-a-mur

Bijzondere coniunctieven van het praesens

Esse	posse	velle	malle	nolle	ire
sim	possim	velim	malim	nolim	eam
Sis		velis			eas
Sit		velit			eat
Simus		velimus			eamus
Sitis		velitis			eatis
sint		velint			eant

